

Voor geïnteresseerden is er op de komende nieuwjaarsbijeenkomst een volledige lijst van waargenomen soorten per excursie beschikbaar.

Met dank aan Peter Frigge (IKC-Wageningen) voor het samenstellen van de excursielijst.

LITERATUUR

- Arnolds, E., 1989. A preliminary red data list of macrofungi in the Netherlands. *Persoonia* 14: 77-125.
- Arnolds, E. & E. Jansen, 1992. New evidence for changes in the macromycete flora of the Netherlands. *Nova Hedwigia*. 55: 325-351.
- Gill, M. & W. Steglich, 1987. Progress in the chemistry of organic natural products 51. New York.
- Keizer, P.J., 1993. The ecology of macromycetes in roadside verges planted with trees. Ph.D. Thesis Landbouwwuniversiteit Wageningen.
- Veerkamp, M.T., 1992. Paddestoelen in de provincie Flevoland. Rapport Provincie Flevoland.
- Vellinga E.C., 1990. *Pluteus*. In: C. Bas, Th.W. Kuyper, M.E. Noordeloos & E.C. Vellinga (eds.): *Flora agaricina neerlandica* 2: 31-55. Rotterdam, Brookfield.

Coolia 36: 87 - 94. 1993.

DE ACHTERHOEK BINNENLANDSE WERKWEK 1992

Rob Chrispijn, Jodenweg 1, 8385 GP Vledderveen
Roel Douwes, Surinamestraat 136, 9715 PZ Groningen

The yearly week foray of the Dutch Mycological Society was held in October 1992 in the 'Achterhoek' in the east of the Netherlands. Although it had been very dry for several weeks still 696 species of 212 genera have been found. In general the number of carpophores per species was very low. Some rare and interesting species are mentioned, a.o. *Nectria hederæ*, *Ascobolus cervinus*, *Phanerochaete raduloides*, *Dichostereum effuscatum* and *Schizopora radula*.

In 1991 werd tegemoet gekomen aan de wens om een binnenlandse werkweek ook eens in september te houden, zodat er meer aandacht aan Russula's en Boleten besteed kon worden. De toen gehouden werkweek in midden Limburg werd geteisterd door droogte waardoor alleen langs beken en in moerasgebieden redelijke hoeveelheden paddestoelen te vinden waren. Ook het afgelopen jaar hadden we weer een mooie zomer met dit verschil dat deze keer de weersomslag met regen in de tweede helft van augustus viel. De eerste helft van september was dan ook bijzonder goed voor paddestoelen met veel meldingen van bijzondere vondsten. Daarna werd het droger en midden oktober begon het zelfs 's nachts licht te vriezen. Dat was precies de periode waarin de werkweek weer traditiegetrouw werd gehouden. Het is duidelijk dat de weergoden de deelnemers aan de binnenlandse werkweek niet gunstig gezind zijn!

't Zonnetje

Als lokatie voor de werkweek was ditmaal voor de Achterhoek gekozen. Op de camping 'het Zonnetje' tussen Ruurlo en Zelhem waren een aantal bungalows gereser-

veerd waar een kleine 40 deelnemers de week, of een deel ervan, hebben doorgebracht. Als gemeenschappelijke ruimte diende een recreatiezaal met een aantal ruimtes waar zowel de deelnemers als de meegebrachte microscopen en literatuur makkelijk een plaats vonden.

Volgens een recent onderzoek van bureau Maurice de Hond denken de meeste Nederlanders bij de naam Achterhoek alleen maar aan de boerenrockgroep Normaal. Daarom is er een stichting in het leven geroepen die met f 750.000,-, bijeengebracht door het bedrijfsleven, gaat proberen deze streek een bredere naambekendheid te geven. Volgens een woordvoerder van deze stichting hebben de heren in Den Haag te weinig respect voor een regio die het sociaal-economisch zo goed doet.

Gebrek aan respect is ook de indruk die zich opdringt bij de natuurliefhebber die de Achterhoek bezoekt. Maar dat is waarschijnlijk een ander soort gebrek als waar de woordvoerder op doelde.

Ooit was de Achterhoek, zoals de naam aangeeft, een agrarisch achtergebleven gebied. Die achterstand is vanaf de vijftiger jaren snel ingelopen. Met snelwegen werd de bereikbaarheid verbeterd, rond groeikernen verzezen de gebruikelijke nieuwbouwwijken, het land werd rechtgetrokken en de grondwaterstand verlaagd zodat de boeren hun produktiviteit konden verhogen. Het is het gebruikelijke scenario dat in vrijwel alle delen van Nederland is toegepast met hetzelfde gebrek aan respect. Het resultaat lijkt in een streek als de Achterhoek nog wat dramatischer. Of komt dat alleen maar omdat we dit gebied kennen uit een tijd dat de graslanden langs de Oude IJssel nog wit zagen van de margrietten en de koninginpage door oma's tuin fladderde. Maar goed, genoeg nostalgie.

Feitelijke gegevens

Tijdens de werkweek concentreerden we ons op het 'witte vlekken gebied' van de westelijke Achterhoek. IJssel en Oude IJssel vormden daarbij de natuurlijke grenzen van ons gebied. Hoewel er ook een enkele excursie over de rivieren heen werd gemaakt om meer belovende bossen op rijkere gronden te bezoeken.

Het landschap van het westelijk deel van de Achterhoek is geologisch minder spectaculair dan de omgeving van Winterswijk in het oosten, waar zeer oude bodemlagen van vóór de ijstijden (bijna) aan de oppervlakte komen. Het karakter van ons gebied is, zoals de meeste hogere gronden in Nederland, gevormd tijdens de laatste twee ijstijden. Gedurende de laatste ijstijd is onder invloed van wind en water een landschap van dekzandruggen en beekdalen ontstaan. Jongere landschappen uit het Holoceen vinden we in de rivierdalen van de IJssel en Oude IJssel. Plantengeografisch behoort het gebied tot het subcentreurop district, met overgangen naar het fluviaal en het Gelders district. Wat de flora betreft is het centrale deel van de Achterhoek armer dan de randgebieden. Nog in de vorige eeuw bestond dit gebied grotendeels uit heiden en vennen.

Blijmoedig blasé

Zoals gezegd was het half oktober alweer weken droog geweest. Dat betekende dat de vele, soms schrale, bermen afvielen. Ook graslanden en de paar stukjes hei leverden weinig op. De meeste excursies gingen dus naar bosgebieden.

Op weg naar de werkweek hadden we al gemerkt dat de bossen en landgoederen in de IJsselvallei veel beter waren dan die op de arme zandgrond. Vanuit het noorden komend namen de aardige vondsten snel af naarmate we de eindbestemming naderden. Dit gaf

diezelfde avond tijdens de deelnemersbijeenkomst aanleiding tot filosofische bespiegelingen als: 'we zullen wel redelijk wat paddestoelen vinden maar echte knallers moeten we niet verwachten'. Want na de eerste halve excursiedag was het algemene beeld: soortenlijsten van boven de honderd maar ontevreden deelnemers omdat niemand het gevoel had echt wat gezien te hebben. Dat zou de rest van de week min of meer zo blijven. Zonder dat de ontevredenheid de boventoon voerde, want mycologen zijn gelukkig over het algemeen een blijmoedig soort mensen. Ook onder minder gunstige omstandigheden, als ze vooral te maken krijgen met een soort achtergrondruis van algemene soorten die iedereen zo langzamerhand wel kent. Daarbij waren de aantallen laag. Dus niet een plek vol fraaie Kopergroenzwammen, maar één miezerig exemplaar.

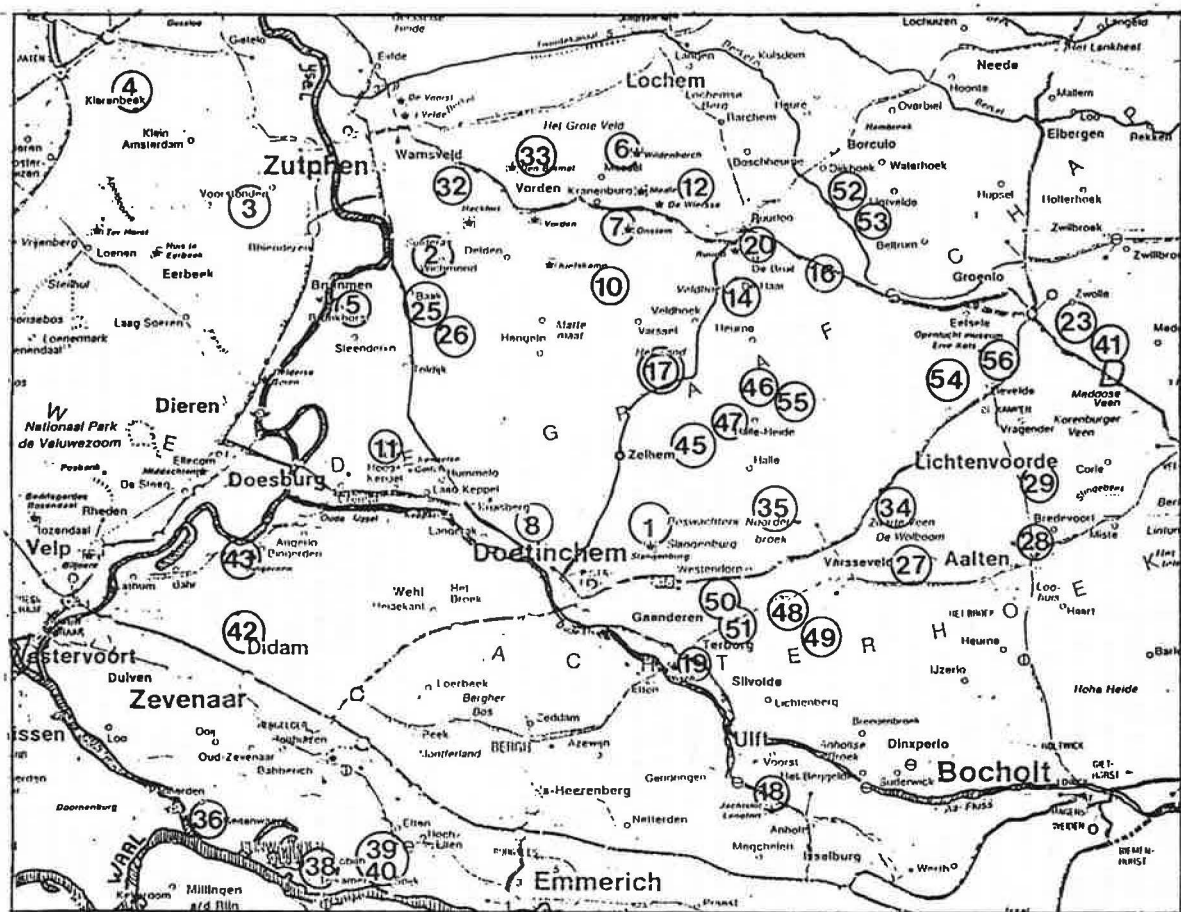
Of zou het zo kunnen zijn dat de deelnemers aan zo'n werkweek een beetje blasé worden? Die mogelijkheid is ook geopperd en met reden want diezelfde avond bleek het ongelijk van de eerder geciteerde uitspraak dat we dit keer maar geen zeldzaamheden moesten verwachten.

Tijdens een excursie naar de Slangenburger, een landgoed ten N.O. van Doetinchem, had Frans Stokman een donker roodbruin paddestoeltje gevonden met een opvallend wortelende steel. Het had iets weg van een *Tephrocye* en met die verwachting legde Thom Kuyper een stukje lamel ervan op een dekglasje samen met een preparaat van een vreemde "*Paxillus panuoides*". De eerste had als *Tephrocye* hyaline sporen moeten hebben, de tweede bruine sporen. Maar het was precies andersom. De "*Paxillus*" had hyaline sporen en bleek een vervormde *Panellus serotinus*. De "*Tephrocye*" had bruine sporen en zou daarom een *Phaeocollybia* kunnen zijn. Een geslacht dat nog niet eerder in Nederland was aangetroffen! Er komen in Europa een viertal (??) *Phaeocollybia*'s voor. Op grond van de priemvormige cheilocystiden en de vrij zwaar geornamenteerde sporen is gekozen voor *P. radicata*.

Meteen al op de eerste dag, een mooi begin van de week. En zoals elke werkweek zouden er nog meer bijzondere vondsten volgen. Een overzicht van de bezochte gebieden wordt gegeven in figuur 1.

Bijzonderheden

Het is een aardig gebruik om tijdens een werkweek een tafel te reserveren waar bijzondere vondsten uitgestald worden. In het ideale geval zou dagelijks een blik op deze tafel voldoende moeten zijn om alle belangwekkende vondsten van zo'n week een keer gezien te hebben. In de praktijk blijkt dat echte zeldzaamheden niet tentoongesteld worden maar direct in de droogstoof verdwijnen. De meeste deelnemers maken een afweging: dat is leuk voor op tafel, dit is te kwetsbaar of te bijzonder en gaat zo snel mogelijk het eigen herbarium in. Zo'n vondst is dan soms wel de kring rond geweest tijdens de gezamenlijke zitting die elke avond om acht uur werd gehouden. Hier werden dan een aantal vondsten van commentaar voorzien en werd verslag uitgebracht van de die dag gehouden excursies. Wat kwam er dan wel zoal op tafel? Op een willekeurige avond noteerden wij ondermeer: *Panellus mitis* op berkeschors en een *Pleurotus dryinus* gevonden op een spar! Verder: *Hebeloma radicosum*, *Psathyrella cernua*, *P. spadicea*, *Lyophyllum ovispora*, *Hypocrea citrina*, *Stropharia aurantiaca* en *S. squamosa*, *Clitocybe houghtonii* en *C. strigosa*. Laatst genoemde soort is een *C. metachroa* met donkerder hoed, niet of nauwelijks gestreepte hoedrand en met geïncrusteerd pigment. Dit laatste is het enige betrouwbare kenmerk. U ziet aan het rijtje namen dat deze paddestoelen zich wat bijzonderheid betreft midden in het peloton bevinden. Daarom nu wat koplopers en klasbakken.

Figuur 1. Overzicht van de meeste gebieden die tijdens de werkweek bezocht zijn. Nummer 17 is camping 'Het Zonnetje'. Betekenis der overige cijfers: 1. Slangenburg; 2. Wichmond; 3. Landgoed Voorstonden; 4. Landgoed Klarenbeek; 5. Kasteel Bronkhorst; 6. Landgoed Wildenborch; 7. Huize Onstein; 8. Kruisbergse Bosschen; 10 Huize Zelle; 11 Keppelsche Reuze en Heekenbroek; 12 Huize De Wierse; 14 Ruurlo, bos achter de Boskapel; 16 Ruurlose broek; 18 Huize Landfort; 19 Kasteel Wisch; 20 Huize Ruurlo; 23 Oosterbosch; 25 Huize Baak; 26 Baaksche broek; 27 Ten O. van Varsseveld; 28 Holtenberg bij Aalten; 29 Schaarsheide bij Lichtenvoorde; 32 Leestensche broek; 33 Het Enzerinck; 34 Varsseveld Romeinendiek; 35 Noorderbroek; 36 Lobberdensche Waard ; 38 Geerlingshof bij Lobith; 39 Tengnagelwaard bij Lobith; 40 Tengnagelwaard bij Lobith; 41 Langs de Slinge; 42 Ligtenberg bij Greffelkamp; 43 Bingerden; 45 Zelhem Quatre Bras; 46 Ven ten N. van Hobelmansbrug; 47 Bos a/d Dwarsdijk; 48 Binnenheurne; 49 Bos ten O. van Silvolde; 50 Bosje langs de Keppelbroeksdijk; 51 Bos tussen Gaanderen en Varsseveld 23 okt.; 52 Leo-Stichting; 53 Kooierveld; 54 Koolmansdijk bij Lievele; 55 De Witte Riete; 56 Lieveleveld.

Om te beginnen wat nieuwe vondsten voor Nederland, allemaal in de categorie onopvallend of klein maar fijn. Op het landgoed 'De Wildenborgh' werd op klimop een kleine ascomyceet gevonden: *Nectria hederæ*. De perfecte vorm hiervan is nieuw voor Nederland en werd gevonden door Carry Hijken, nieuw voor de NMV.

Een dingetje op een reeकेutel bleek *Ascobolus cervinus* te zijn, waarmee Grita Fransen een primeur had. In een gemengd bos op een berketak zat een wasachtig overtrekje dat door Bernhard de Vries gedetermineerd werd als *Phanerochaete raduloides*. Minder saai is de korstzwam *Dichostereum effusatum* die in een elzenmoerasbosje werd gevonden. Deze soort wordt uitgebreid beschreven door Hans Geesink (1985). Hij zegt daarin dat het eigenlijk toegestaan zou moeten worden om een oordeel over het uiterlijk schoon van een fungus in de beschrijving op te nemen. Dat zou de herkenning in het veld vergemakkelijken. Microscopisch is deze soort zeer karakteristiek door het voorkomen van dichohyfidia, stervormige dikwandige hyfen, plus amyloïde sporen met wratten en richels.

Een andere opvallende melding was die van *Schizopora radula*. In een artikel uit 1983 van Hallenberg worden de kleine soorten binnen *Schizopora paradoxa* besproken. Deze auteur observeert vrij veel overlap, zowel macro- als microscopisch. Ook Eriksson & Ryvarden menen dat het te veel door elkaar loopt om van aparte soorten te kunnen spreken. Maar volgens een Oostduitse specialiste is *S. radula* een goede soort met een eigen verspreidingspatroon: ontbrekend in Oost Europa, in Duitsland samen met *S. paradoxa* voorkomend. In zijn typische vorm is *S. radula* meer porig en daardoor in het veld herkenbaar.

Vondst van de week

Ook onder de Agaricales zaten enkele bijzondere vondsten. Zoals die uit het Heekenbroek, een natuurmonument bij Laag Keppel. Daar troffen drie werkweekdeelnemers op een na-excursie (sommige kunnen er geen genoeg van krijgen!) in een vegetatie van pijpestroetjes onder berk en eik een forse *Cortinarius* aan. Met zijn kleverige hoedhuid behoorde hij tot het ondergeslacht *Phlegmacium*. In de discussie ter plekke over de soortnaam viel reeds de naam die later de juiste bleek te zijn: *Cortinarius triumphans*. Van de 15 exemplaren werd een deel meegenomen en in triomf de overige deelnemers getoond. Tot dusverre was Nijenrode de enig bekende Nederlandse vindplaats van deze fraaie gordijnzwam.

Uit het landgoed Baak langs de IJssel werd een *Psathyrella* meegenomen, die Eef Arnolds determineerde als *Psathyrella globosivelata*. Deze soort wordt beschreven in een artikel in Coolia van J. Gelderblom n.a.v. de eerste Nederlandse vondst bij de Moerdijk.

Op de laatste nieuwjaarsbijeenkomst liet Geert de Cock schitterende dia's zien van deze soort die hij ergens in Noord Brabant had gevonden. Daarop was heel mooi de korrelige hoedstructuur te zien. Het velum bestaat namelijk uit ronde cellen, sphaerocysten, waardoor deze soort in de sectie *Cystopsathyra* hoort. In deze groep zitten een aantal soorten die in Europa allemaal zeldzaam zijn.

Tot slot willen we hier noemen *Pholiota mixta*. Dit is een *Pholiota* met pleurocystiden maar zonder chrysocystiden. We moeten hem daarom zoeken in de groep van de *Lubricae*, een groep waarin ook *P. lenta* zit. Maar *P. mixta* is minder bleek en staat op naaldhout, d.w.z. hij stond in een sparrenbos, dicht bij een stam, op de grond. Dien Tjallingii vermeld twee vondsten, die nog niet tot het bestand van het BIC waren doorgedrongen. Deze vondst is afkomstig uit het bos van de Boskapel, dus van de arme zandgronden in de omgeving van Ruurlo.

Zandgronden

Ruwweg zijn de terreinen die tijdens deze week bezocht werden in te delen in twee categorieën: bossen en landgoederen op arme pleistocene zandgrond en bossen, wilgenstruwelen en landgoederen op klei of overgangen naar de rijkere fluviatiele gronden.

Van excursies naar de zandgronden kwamen deelnemers nogal eens moedeloos terug, hoewel uit het bovenstaande blijkt dat er ook wel aardige dingen tussen zaten. Het Leestense broek bijvoorbeeld waar leem in de bodem beloofd was maar wat toch erg zanderig bleek te zijn, leverde 126 soorten op waaronder *Tylopilus felleus* en *Russula clariana*. In een eik had zich een fraaie Eikhaas genesteld.

Huize Onstein is een landgoed met een eikenlaan, waar prachtige exemplaren van *Cordyceps canadensis* te bewonderen waren. In Huize de Wierse stond in een beukenlaan *Xerocomus pruinatus*. Dit zijn de krenten in de pap want over het algemeen hield het niet over. Zoals de Crisisbeek onder Zwolle, midden in het ruilverkavelde hart van de Achterhoek. De naam zal dateren uit een tijd dat crisis stond voor sociale malaise en niet sloeg op de toestand van de natuur. Volgens Jan Schreurs, geboren en getogen in de Achterhoek, waren deze bossen vroeger redelijk. Nu zijn de droge delen overwoekerd met adelaarsvaren en/of braamstruiken, terwijl de nattere gedeelten totaal verbraamd zijn. Ook de bossen rond Aalten vertoonden een zelfde deprimerende aanblik.

Rivierengebied

Hier werden meestal de aardigste excursies gehouden. Dat lag meer aan de samenstelling dan aan de lengte van de soortenlijst. Zo werden er in een wilgengriend in de Lobberdensch Waard onder Pannerden maar 38 soorten gevonden maar vielen er toch opgewekte geluiden te horen dankzij *Panus tigrinus* en heel veel *Pholiota connissans*. Deze, op wilgehout groeiende, *Pholiota* is waarschijnlijk identiek aan *P. lutaria* die op rietresten groeit. Ook stond hier *Mycena hemalis*, karakteristiek voor dit soort terreinen. Verder *Hemimycena candida* op smeerwortel, prachtige exemplaren van *Entoloma icterinum* en *Psathyrella pannucoides*, een opvallende en zeldzame *Psathyrella* met dik, wit velum.

Later op die dag in een oude kleiput ten oosten van Lobith nog eens 63 soorten met *Lepiota cortinarius*, *Steccherinum ochraceum*, *Tubaria dispersa* bij meidoorn en *Auriculariopsis ampla*: Klein judasoor, die niet alleen in Holland en Zeeland maar ook in het rivierengebied algemeen voorkomt op dode populieretakken.

Positieve geluiden, ook van bezoekers van het Baaksche bos langs de IJssel. Tussen de populieren op klei vond men hier 6 *Typhula* soorten, w.o. *Typhula pertenuis*. Deze soort

staat niet in Jülich, maar wel in Maas Geesteranus. De sclerotia ontwikkelen zich in humus en niet in bladresten of ander plantaardig afval zoals de meeste *Typhula*-soorten. In het oostelijk deel stond opvallend veel *Clitocybe houghtonii*. Verder: *Rhodocybe truncata*, *Tricholoma album*, *Lepiota fulvella*, *Mycoaciella bispora*, een resupinate stekelzwam, en tot slot *Oxyporus obducens*, verwant aan *O. populinus* maar geheel resupinaat en met iets andere sporen.

Bij Bronkhorst aan de IJssel heeft ooit een roofridderslot gelegen. Nu is er alleen nog een met bomen begroeide bult van over die eigendom is van Staatsbosbeheer. In de zandige bodem aan de voet van de helling stond een vaag oranjebruin geschubde paddestoel die later gedetermineerd is als *Limacella roseofloccosa*. Langs de IJssel liggen meer verrassingen. Zoals het landgoed Voorstonden, ten westen van Zutphen. Volgens de BIC-gegevens in een wit uurhok. In amper twee uur werden er door twee personen 96 soorten genoteerd. Vooral de lanen zagen er veelbelovend uit. Hoe rijk dit landgoed kan zijn, bleek later in de week toen de familie Piepenbroek een soortenlijstje produceerde van voorgaande jaren. Veel bijzondere Russula's: *R. virescens*, *R. heterophylla*, *R. mellolens*, *R. pseudo-integra*. Maar ook *Gyroporus castanea* en *Lactarius decipiens*. Zelfs *Squamanita odorata* bleek hier te zijn gevonden.

Trends en cijfers

Iedere werkweek is er wel een soort die er uitspringt omdat die opeens tijdens zo'n week regelmatig wordt waargenomen. Hoewel er verder weinig boleten zijn gevonden, werd de prachtig diepblauw verkleurende Inktboleet in zes gebieden aangetroffen. Jan Schreurs bleef maar roepen dat het echt niet zo bijzonder was omdat hij hem in de Achterhoek wel vaker vond. Best mogelijk. Ook in Zuid Limburg komt hij regelmatig voor maar bijvoorbeeld in Drenthe niet of nauwelijks. Tijdens de werkweek werd hij vooral aangetroffen op landgoederen in de buurt van de IJssel en Oude IJssel.

Nog een paar soorten die er in de herinnering of de computeruitdraai uitspringen. Vergeleken met vorige werkweken was *Sparassis crispa* dit keer opvallend algemeen. De Grote sponszwam werd 7 keer genoteerd, terwijl hij vlak voor en na de werkweek even buiten het hier behandelde gebied ook nog enige keren werd aangetroffen.

Steccherinum ochraceum s.s., de Rode raspzwam kom je niet zo vaak tegen. Toch werd hij deze week 7 keer gevonden. Eén keer meer dan de algemenere *Steccherinum robustius* s. H. Jahn waar hij vroeger vaak mee verward werd. De keer bij Lobith, toen ze tegelijkertijd werden aangetroffen, waren de verschillen heel duidelijk: *S. ochraceum* s.s. is geheel resupinaat, fijner gestekeld en mooier oranje-roze dan *S. robustius* s. H. Jahn.

Armillariella mellea s.s. is ook een soort die deze week zeer aanwezig was. Met zijn gladde gelige hoed en slanke steel met vliezige ring onderscheidt hij zich duidelijk van de andere honingzwammen. Hij kwam 12 keer op een lijst, één keer meer dan de vooral op de pleistocene zandgronden voorkomende *Armillariella obscura* die als veel algemener geldt. We zaten deze week midden op de zandgronden dus daar kan het niet aan gelegen hebben.

De soort die onbetwist bovenaan staat in de werkweek-top tien is *Mycena galericulata*: op 49 van de 56 lokaties werd hij waargenomen. Op afstand volgen *Trametes versicolor* en *Xylaria hypoxylon* met ieder 42 en *Hypholoma fasciculare* met 37 waarnemingen. Op een gedeelte vijfde plaats, samen met *Mycena vitilis*, komen we de eerste mycorrhizasoot tegen: *Russula ochroleuca*. Melkzwammen deden het goed: *Lactarius theiogalus* 34 maal, *L. necator* 28 maal en *L. quietus* 29 maal. De amanieten bleven daar ver bij achter: *Amanita muscaria* 16 keer en *A. rubescens* 14 keer.

Samenvattend

Deze werkweek laat zich karakteriseren met: veel soorten, weinig paddestoelen. Dit leidde soms tot een al eerder gesignaleerde lichte moedeloosheid als weer een zandpad alleen maar recht en lang was. Toch blijkt uit de computeruitdraai dat er 212 geslachten zijn waargenomen met in totaal 696 soorten. Dat is een hoger totaal dan die van de werkweken van de afgelopen 4 jaar! En dan nog niet tevreden. Dus wat is er aan de hand? Moet aan het deelnemersveld voortaan een psycholoog worden toegevoegd of is mycologie topsport die op zijn minst de begeleiding vraagt van een haptonoom?

Als we deze werkweek vergelijken met die van een paar jaar geleden in Bergen op Zoom (een redelijk goede werkweek, ook op zandgrond met uitstapjes naar fluviatiele gebieden) dan tellen we in de Achterhoek 75 bijzondere vondsten en in Bergen op Zoom 86. Dat ontloopt elkaar niet zo veel. Maar als we nu kijken naar wat voor soorten dat waren, dan zien we in Bergen op Zoom o.a. 3 *Dermoloma*'s, 8 zeldzame *Entoloma*'s en 9 bijzondere *Inocybe*'s. Onder de 75 van Zelhem treffen we aan: 2 *Orbilbia*'s, 2 *Mycoacia*'s, 2 *Tulasnella*'s, veegjes en ascomyceten, maar weinig plaatjeszwammen. Alleen het geslacht *Cortinarius* springt er gunstig uit met 5 bijzondere Gordijnzwammen. Hoe boeiend een grauw korstzwammetje of minuscule asco ook kan zijn, het spreekt toch minder tot de verbeelding dan een handvol, bij voorkeur zeldzame, plaatjeszwammen. Vandaar soms dat onvoldane gevoel.

Het is interessant om de resultaten van deze werkweek te vergelijken met gegevens zoals die door Wim Ligterink verzameld zijn van eerdere excursies naar dit deel van de Achterhoek. Sommige gebieden zijn ook tijdens de werkweek bezocht. Zoals de vroegere roofridderburcht De Wildenborch, ooit omgeven door ontoegankelijke moerassen en in de vorige eeuw verblijfplaats van de dichter Staring. Tijdens ons bezoek werden hier 102 soorten gevonden. Vroegere excursies leverden 90 soorten op. Van de 14 min of meer bijzondere soorten vonden wij alleen *Phaeolus schweinitzii* en *Xylaria carpophila*. Eerder gevonden soorten als *Hygrophorus*, *Marasmius cohaerens* en *Ascotremella faginea* werden nu niet waargenomen. Ook van de andere gebieden is van de eerder aangetroffen bijzondere soorten deze werkweek meer dan de helft niet teruggevonden. Daar zitten zeldzaamheden tussen als *Mycenella margaritispota* en *Oudemansiella badia*; maar ook wat gewonere soorten als *Agaricus semotus*, *Inocybe cookei* en *Leucocoprinus brebissonii* lieten deze keer verstek gaan of werden over het hoofd gezien. Zoiets relateert natuurlijk wel. Ook een werkweek waar 40 deelnemers een week lang 56 gebieden bezoeken biedt niet meer dan een momentopname. Een tot bescheidenheid stemmende conclusie. Mooi om mee te besluiten.

LITERATUUR

Geesink, J., 1985. Van poroid tot hydroid en resupinaat tot pileaat. *Coolia* 28: 14-26.

ONDERDAK GEZOCHT VOOR WERKWEK 1994

Gezocht geschikt onderdak voor circa 30 personen in het Europese Mediterrane gebied, met ruime werkruimte. Eventueel een school met hotelletje. Periode rond december 1994. Suggesties doorgeven aan Jan Schreurs, telefoon 05930-25654.